

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΑΝΘΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΑΛΛΟΘΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

**‘Ο Γιάννης κι’ ο Μαρξς,
μειοῦνε κι’ ἀπορεῖς.**

Μ. — Τοῦ Γεωργίου σήμερον τὴν ἑορτὴν τελοῦντες,
τροπαιοφόρου μάρτυρος ἀπάνω στ’ ἄλογό του,
εἰς τελετὰ, προστρέχουμεν Ῥωμνοὶ δοξολογοῦντες
τοῦ βασιλέως τ’ οὐμα τοῦ Γεωργίου πρώτου.

Τὸν βασιλέα χαιρετᾷ μὲ κλάκ καὶ μὲ βελᾶδα
κάθε ψωρεῦπάλληλος ποῦ βόσκει στὴν Ἑλλάδα·
καὶ δεχεται στὸ σπῆτι του ἄνευ λακκῆ καὶ δούλας
ὁ σεβαστὸς νομάρχης μας ὁ κύριος Ψωρούλας.

Στὸν βασιλέα τῶν Ῥωμνηῶν θερμὰς εὐχὰς ἄς στείλωμεν
τὴν ἐθνικὴν μας ὑπαρξίν στὸν ἄνακτα ὀφείλομεν.
Ὅσα καλὰ μᾶς ἔρχονται αὐτὸς μᾶς τὰ χαρίζει
κι’ ὅσα κακὰ μᾶς βρίσκουνε ποτέ δὲν τὰ γνωρίζει.

Ὡς ἥλιος τὸ στέμμα του γιαιρίζει μὲς τὰ στέμματα·
κι’ εἶναι ἀλὴ θεία μοναχὴ μὲς τῶν Ῥωμνηῶν τὰ ψέμματα
ἐν μέσῳ δὲ τῆς γενεᾶς τῆς τέσου πειναλέας,
ἀποτελεῖ ἐξαίρεσιν αὐτὸς ὁ βασιλέας.

Ποτέ γιὰ τὰ καπρίτσια μας δὲν χάλας ἡ χολή του·
παράδεισος τὸ σπῆτι του, Ἑδὲμ καὶ ἡ αὐλή του.
Θυμὸς δὲν ξέρει τί θὰ πῇ· ἀξιώσεις δὲν φέρνει,
ποτέ δὲν θέλει τίποτα, τοῦ δίνουμε καὶ πέρνει.

Ὁ Κώστας, ὁ Κωνστάντιος καὶ οἱ Παλαιολόγοι
καὶ ὅλο τὸ βασιλικὸ τ’ ἀρχαῖο κομπολόγι,
μεῦ φαίνεται σὰν τίποτα μπροστὰ στὸ βασιλέα
πῶχει τὴν παρακράτηση γιὰ περικεφαλέα.

Κυττῶ Ἰουστινιανούς μετὰ Βελισσαρίων
βαρβάρους ἐκδιώκοντας τοὺς πέριξ τῶν ὀρίων,
καὶ βλέπω πῶς ἡ δόξα τους τόσο ψηλὰ δὲν φθάνει
ὅσον αὐτοῦ τοῦ βασιλεῆ
ὅταν λαβένει τὸ μπελιᾶ
νὰ συζητῇ γιὰ πόλεμο μετὰ τοῦ Δεληγιάννη.

Τι βασιλεῆς, τί μάλαμα, τί μέλι καὶ χρυσάφι;
ὅσα χαρτῆς τοῦ δίνουμε ὅλα τὰ ὑπογράφει·
ποτέ τοῦ ἀνυπόγραφο χαρτί δὲν ἐπιστρέφει·
πάντοτε προθυμότατος στῶν ὑπουργῶν τὸ κέφι.

Καὶ τί αὐτὸς ὁ βασιλεῆς στὸ κράτος του δὲν κάνει;
ποῖος τὸν ἐπλησίασε
καὶ δὲν ἐτριπλασίασε
τὸ σπῆτι του, βρὲ Γιάννη.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΠΟΘΥΡΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΠΟΘΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1.Σ4.41.Φ2.0032

Πάντες οἱ τοῦτου συμπαθεῖς ἔχουν τὴν εὐτυχίαν
χρυσὸς νὰ βλέπουν ἐπὶ χεῖρας
καὶ ν' ἀγοράζουν μετοχές
ἀπ' ὅλα τὰ λαχεῖα.

Θερμὰς εὐχὰς ὡς στείλωμεν τοῦ μεγαλειωτάτου
ποῦ δὲν ὑπάρχει Ἕλληνας νὰ ὁμιλῇ κατὰ του·
ὅλοι κρυφὸ τὸν ἔχουμε καμάρι στὴν ψυχὴν μας·
τὸ βασιλεῖα τὸν ἔξοχον διὰ τὴν ἐποχὴν μας.
Ὅλοι τὸ βασιλεῖα μας τὸν ἔχουμε καμάρι
ἢ βῆχη μας δὲν ἤθελε καλλίτερο σαμάρι.

Ὅλα μὰς τῆκανε καλὰ καὶ πάντα μὰς ἐπένας·
ποτέ του δὲν ἐμίλησε σὲ κόμμα ντισπεράδος·
ἀφράτα βασιλοπούλα ἴσαμε ἔψες ἐγέννας
καὶ πρίγκηπας ἐγέννησε τὴν σπάνη τῆς Ἑλλάδος.

Ἐέρει πῶς σωτηρία μας εἶν' ἡ ζωὴ του μόνον
καὶ ἀκαίαν τὴν διατηρεῖ μετὰ πολλῶν ἀγώνων
καὶ παρατρέχει ὁ φτωχὸς ὅλο σὲ ξένες χώρες
καὶ μένει μέσα στὸ λουτρό καὶ βρέχεται γιὰ ὥρες.

Τί χαρακτηριστὸς πάντοτε γενναίου καὶ γλυκοῦ·
χατῆρι δὲν ἐχάλασε ποτὲ πολιτικοῦ·
μὰ καὶ κανεὶς πολιτικὸς δὲν βρέθηκε ἀλόγη
ποῦ νὰ μὴ βροῖσκη ἀγία τοῦ βασιλεῖα τῆ γῶμης.

Κι' ὁσάκις βρέθηκε κανεὶς μὲ μπόσικο κεφάλι,
γυρεῦντας λογαριασμοὺς· τοῦ βασιλεῖα νὰ βγάλη,
ὁ ἀναξὶς ὁ γαλήνιος τὸν πέρνει στὸ παλάτι
κι' ἐκεῖ μαθαίνει τὸ μουρλό τοὺς νόμους νὰ φυλάττη,
καὶ ὁ μουρλὸς ὁ ἄλλοτε σκεπτόμενος ἀλλέως
γίνεται φρονιμότερος κι' αὐτοῦ τοῦ βασιλέως.

Ποτέ του δὲν ἐθύμωσε γιὰ ὅ,τι μὰς συνέβη
κι' ὅσες φορές μὰς μίλησε στὸ βῆμα ποῦ ἀνέβαι,
δὲν εἶχε λόγους, ἔλεγε, νὰ μὰς εὐχαριστήσῃ
ποῦ δὲν εὐρέθηκε βωμὸς νὰ τὸν δυσανεστήσῃ.
Ὅλα λαμπρὰ καὶ εὐχάριστα τὰ βρίσκει καὶ τὰ βλέπει
στὸ κράτος πῶχει λάβαρον τὸ στόμα καὶ τὴν τσέπη.

Στὸν τελευταῖο πόλεμο, εἶδες μὲ τί φοβέρα
εἶπε πῶς θάβγῃ μόνος του νὰ πιάσῃ τὴν παντιέρα·
εἶδες μὲ ποῖα σχέδια ἐβάδιζε μεγάλα,
ἀλλ' ἀτυχῶς στὸ μεταξὺ ἀρχίνησ' ἡ φευγάλα
καὶ ἄλλους ὑπολογισμοὺς
γιὰ τὴν πατρίδα κἀνωντάς,
ἐμείραζε περιβόχους
στοὺς πρώτους καταφθάνοντας.

Ὅμοιες χάρεις καὶ ἀρετὲς δὲν τὸ ἔχει βασιλέας,
κι' ἂν δὲν ἐδόθη ἀφορμὴ νὰ γίνῃ Ἀχιλλέας
τὸ πᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας του νὰ πέφτῃ νὰ σπαρνᾷ,
τὸν Ὀδυσσεῖα βέβαια σὲ σκέψεις τὸν περνάει.
Ὅ,τι καὶ ἂν ὑπολόγισε μέσα στὴ Ῥωμαιοσύνη,
τὰ δοῦλεψε καὶ τᾶφερε, ποῦ λένε, στὸ πουντίνι.

Χρόνια νὰ ζήσης βασιλεῖα νὰ δίνῃς τὴν εὐχὴ σου
σὲ κάθε ὥρα ποῦ φυσᾷ ἐνάντια σβιλάδα·
κι' ἄμποτες νὰ σοῦ μοιάσουνε καὶ οἱ διάδοχοί σου
ποτέ νὰ μὴ λοσιμνηθῇ σὺν ἔθνος ἡ Ἑλλάδα,

Χρόνια νὰ ζήσης βασιλεῖα μὲ ὅλο σου τὸ σπῆτι
καὶ πάντα τέτοια νὰ κρατῇ· βωμείκη παντιέρα,
καὶ ἄμποτες νὰ καρτερῇ· νὰ φέρουνε τὴν Κρήτη
βεγάλο στὸ παλάτι σου σὺν τοῦρτα στὴ βαντιέρα.

Γ. — Μ' ἐπέθανες, μωρὲ Μαρῆ, μ' αὐτὴν τὴ βασιλείαν,
δὲ βάνεις καὶ τελείαν!

Δὲν ἀγαπῶ βασιλῆα νὰ μὲ σκοτίζουν σκέψεις·
πᾶμε καὶ σ' ἄλλας ἐορτὰς νὰ κάμωμ' ἐπισκέψεις.
Πολλοὶ γιορτάζουν σήμερον ἀγαπημένοι φίλοι
κι' αὐτοὺς νὰ σημειώσωμεν μὲ φιλικὸ κανδύλι.

Γιορτάζει τὸ χρυσὸ παιδί ὁ Στίβας ὁ Γιωργάκης,
καὶ ὁ νεδαρὸς ὁ λαμπρὸς Γεώργιος Ταμπακῆς.
Βελισαράτος ὁ γνωστὸς ὁ τοῦ μονοπωλείου
καὶ ὁ Μαρῆτος ὁ ξανθὸς
ὁ τοῦ δημάρχου βονθὸς
ἐν ὥρᾳ παραστάσεων καὶ ἐν ὥρᾳ συμβουλίου.

Ὁ Βάρσακος, μηχανικὸς ἀπ' τοὺς ἀπαιτούμενους
καὶ ἐν ἐκλογαῖς διασημὸς διὰ τοὺς καταλόγους.

ΕΙΚΟΝΕΣ

Λαλεῖ πουλὶ μονάχο του
καὶ τὴ γλυκειὰ λαλιά του
σὺν ἄκουσε τὸ τέρι του
κι' ἐπέταξε σιμὰ του,
ἐλάλησαν τὰ δυὸ μαζὺ
τραγουδι ἐρωτικὸ
ὅπου κι' ὁ βράχος τᾶκουσε
κι' αἰσθάνθηκε παλμό.

Ἐχον' ὁ κρῖνος μοναχὸς
τὴν ἔμορφη εὐωδεῖά του
καὶ βλέποντας πῶς ἀνοιξε
γλυκειὰ μοσκιὰ σιμὰ του,
ἐγύραν τὰ κλωνάρια τους
κι' ἐσμίξανε τὰ δυὸ
καὶ τ' ἄρωμά τους ἔφτανε
ψηλὰ στὸν οὐρανό.

Προβαίνει ἀστέρι μοναχό,
καὶ πρὶν μεσουρανίσει,
τὴν ἀχαμνὴ ἀχτίδα του
ἐν ἄλλο εἶχε ἀντικρύσει·
κι' ἐσμίξανε στὸ δρόμο τους
μὲ λάμψη ἐρωτικὴ
ποῦφεξε τὸν παράδεισο
κι' ἐμάγεψε τὴ γῆ.

Κι' ἐγὼ μοναχὸς τραγουδῶ
τὸν πόνο τῆς καρδιάς μου·
ποιὸς ξέρεῖ ἂν τὸ τραγουδί μου
στὰ στήθη τῆς κυρᾶς μου,
θὲ νὰ γεννήσῃ ἕναν παλμό
νὰ βρῇ ὁ παλμός μου τέρι,
ὅπως εὐρήκε τὸ πουλί,
ὁ κρῖνος καὶ τ' ἀστέρι!

Ἰόνιος.

ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Χριστὸς ἀνέστη· τόμαθες; Λοιπὸν τί περιμένεις;
Γιατί μὲ δυὸ λογάκια σου κι' ἐμὲ δὲν ἀνασταίνεις;
Εἶχα πικρὴ σαρακοστή μὲ τὴν ἀναμιλιά σου
καὶ τώρα θέλω ν' ἀρτυθῶ μὲ τὰ γλυκὰ φιλιὰ σου.
Κι' ἐπειτ' ἀπὸ τὴν ἀρτυμῆ, χρυσὴ μου πεταλοῦδα,
θέλω καὶ νὰ φιρίρουμε γιὰ σκάση τοῦ Ἰούδα!

Ὁ Κόκορος.

— x x x x —

Γεώργιος ὁ Ἀβλιχὸς ζωγράφος ξακουσμένος
καὶ Βαρτελὰς Γεώργιος, Διλήνης μορφωμένος.
Ἀποστολᾶτος ὁ γνωστὸς κομποπρεπὴς ταγκάκης
καὶ ὁ Γεώργιος Κλωνῆς, αἰκίης μαγκελάρης.

Μελφέτας ὁ καπνέμπορος ὁ φίλος τοῦ Λουκάτου,
καὶ Γερμενῆς, τὸ φόβητρον τοῦ πανιερωτάτου.
Ὁ Τζωρτζῆς Δελαδέτσιμας ἀγαπημένος φίλος
καὶ ὁ Τζωρτζάκης ὁ Κλαδᾶς ποῦνε κι' ἔχουνε στύλος.
Ὁ Φωτινάκης ὁ κυρεὺς μὲ κομιλῶ κυρεῖν,
καὶ ὁ Γεώργιος Δαυῆς ὁ τῶν χοιρομηρίων.

Μαρκέτος ὁ Γεώργιος ὁ κίφτης τ' Ἀβλιχάκη,
ὁπῶχει τσούφο τὰ μαλλιά καὶ κοῦκλα τὸ κορμάκι
Γεώργιος ὁ Κρητικὸς, ψαλόλιχνος σὺν τράπανο,
ποῦ ψάλλει καὶ τὸ περιεῖμ ἀριστερὸς στὸ Δράπανο.

Καὶ ὁ Γιωργάκης Σαμικὸς,
στὸ κοῦκαλο Ῥωμανικὸς
ποῦ τόσο τὸν ἐτάραζε τοῦ τόπου τὸ βεζίλι,
ποῦ τρεῖς βδομάδες ἔκαμε νὰ παίξῃ τὸ σκαμπίλι.

Γεώργιος ὁ Τσερνάτς, καμάρι διδασκάλων,
καὶ ὁ Γεώργιος Χειδᾶς ὁ τῶν κλειδοκουμβάλων.
Ντανέλης ὁ περίφημος κυρεὺς καὶ ὁδοντοβγαλτῆς
καὶ Γιαννιλάτος Τζωρτζαράς λαχειοφόρος ψάλτης.
Κι' ὁ Κόκκινος ὁ ἱερεὺς τ' ἀγίου Γερασίμου
ποῦ τὸν ἀκεῖω ψάλλοντα καὶ χαίρειτ' ἡ ψυχὴ μου.

Μ. — Ὅλους τοὺς ἐμελέτητες; Δὲν ξέχασες κανένα;
Γ. — Θὰ περιμένῃς βέβαια πῶς θὰ σοῦ πῶ γιὰ μένα,
ἀλλὰ ἐφέτος δυστυχῶς εἶμαι σὲ φαλιμέντο
καὶ τῆς γιορτῆς μου τ' ὄνομα δὲν ἔχει τραταμέντο.

Πειθῶ τὰ Μακεδονικά,
πειθῶ καὶ γιὰ τὴν Κρήτη
καὶ δὲν χρειάζονται γλυκὰ
γι' αὐτοὺς ποῦ θάρτουν σπῆτι.

Ἄλλως τε καὶ ὁ πατέρας μου ἔχασε μὲ τοῦ δίκῃ
κι' εὔτε ξυνοχράσο γιὰ σὲ δὲν ἐννεῖ ν' ἀφήκῃ.
Τὴν ἐθνικὴν ἀπώλειαν ἐφέτος κοροτάρουμε
καὶ συνεπῶς ἀρνενόμεθα τὸν κόσμον νὰ τρατάρουμε.
Τρικουβερτη πανηγυρὴ θὰ ἐβλεπες νὰ κάμω
ποῦ εἶχε πέρσῃ ὁ ψῆφος μου στὴ Σάμο.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Ἀξιότιμε κύριε συντάκτα τοῦ « Ζιζανίου » παρακαλεῖσθε νὰ καταχωρήσητε τὴν ἐξῆς ἀπάντησίν μου.

« Μακάριοι ἐστέ ὅταν ἐνεδῆσουσιν ὑμᾶς καὶ διώξουσιν καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἐνεκὸν ἐμοῦ. »

Κύριε Μάρκο Ἀγγέλου Κόμη Λοβέρδο Μικελακάτε Ἀνέγνωσα τὴν δὴλωσίν σας καὶ εἶδον τὴν σκέψιν, τὴν πεποίθησιν, τὴν ἐνίσχυσιν δυναμομένην ἐκ τῆς παραιτήσεως τοῦ διασῆμου κύρ-Ἀντώνη (ἀρκούντως ἐτιμωρήθη, ὡς θέλουσι τιμωρηθῆ καὶ ἄλλοι παρὰ τοῦ ἹΑγίου· ἄλλως τε τὰς ἀλγυῖνας περιστάσεις δὲν ἤμην αἰωνίως ὑπόχρεος νὰ θεραπεύω) καὶ τὴν ὁρμήν σας προερχομένην ἐκ θρησκευτικοῦ ζήλου κύριε Κόμη, ὃν ἐφείλετε νὰ δείξετε πρὸ τῶν χρημάτων, (τί μαγνήτην ἔχουσι τὰ χρήματα ! Ἰλ ἐ βρὲ κέ λ' ἀρζάν φέ λὰ γκέρ !) ὡς τὸν ἐδείξαν καὶ δεικνύουσιν οἱ κ.κ. Εὐαγγελινὸς Κοντομήχαλος καὶ Νικόλαος Βουτσινᾶς, πρὸς τοὺς ὁποίους εἶπατε ὅτι δὲν ἔχουν δικαίωμα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ὅμως ἔχουν δικαίωμα καὶ μισθὸν ἐκ τῆς θείας χάριτος.

Τούτων τῶν δύο ἐλλειπόντων, κύριε Κόμη, βεβαίως ἢ λεγομένη ἐν εἰδὲ καλύβης ἐκκλησία ἤθελε καταπέσει τ α μ ἄ μ, ὧ κτήτορες τῇ ἐμφανίσει τοῦ κυρίου ἀ ρ γ ῦ ρ η ἀμέσως ἐμφανισθέντες ὡς κο μ ῆ τ α ι.

Κύριε Κόμη, οἱ ἀξιότιμοι κ.κ. Κοσμετᾶτοι χορηγοῦσι κατ' ἔτος εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν ἹΑγ. Τριάδα 880 δραχμᾶς (ὑμεῖς δὲ 880 τίποτε) καὶ οὐδέποτε εἶπον ὅτι εἶναι κτήτορες ἐπειδὴ εἰσὶν καὶ ἄλλοι συνάδελφοι. Καὶ ἐγὼ εἶμαι κτήτωρ τοῦ ἹΑγ. Ἰωάννου καὶ τυγχάνω πρῶτος λόγῳ κληρονομικοῦ δικαίωματος, διότι ἡ ἐκκλησία αὕτη ἡγοράσθη παρὰ τοῦ Ἱωάννου Λοβέρδου Μικελακάτου, ἀλλ' αἰσχύνομαι νὰ δεικνύω τοιοῦτον τίτλον ἀφοῦ δυνάμει τοῦ κώδικος τῆς ἐκκλησίας εἰσὶ καὶ ἄλλοι συνάδελφοι.

Ὡς πρὸς τὸ δῶρον ποῦ ἀναφέρετε, ἀπατάσθε, κύριε Κόμη, διότι τὸ οἰκόπεδον ἐδωρήθη παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

Χωρὶς νὰ περιττολογῶ, σᾶς λέγω ὅτι εἶμαι λίαν μετανοημένος ἀποδεχθεὶς ἀνέκαθεν νὰ κάμνω τὸν ἐπαίτην πρὸς συντήρησιν τῆς ἐπὶ ψηλῷ ὀνόματι ἐκκλησίας σας, ἀλλ' ἀφοῦ πλέον ἐξετέθην, πρέπει νὰ μὲνω, ἐὰν ὅμως σεῖς οἱ ὡς κομῆται κτήτορες καὶ οἱ λοιποὶ συνάδελφοι δὲν θέλετε νὰ γείνη τὸ ἔργον, δηλώσατέ το ἐπισήμως καὶ ἡμεῖς ἐπιστρέφοντες τὸ χρήμα — διότι δυνάμει τῆς υπογραφῆς μας καὶ δηλώσεως πρὸς τοὺς ἐν Λονδίῳ ἀξιότιμους Βαλιάνους δὲν πρέπει νὰ περιέλθῃ εἰς χεῖρας ἄλλων — καὶ τότε ἀμέσως παραιτούμεθα.

Ὡς πρὸς τὴν φράσιν σας, ὅτι ἀπατῶ τοὺς Πλακιώτες, δὲν μοῦ ἐπιτρέπει, κύριε Κόμη, οὔτε ἡ ἀνατροφή μου οὔτε ἡ κοινωνικὴ μου θέσις νὰ ἀπαντήσω καὶ νὰ δικαιολογηθῶ ἐγὼ ὁ γνωστὸς τοῖς πᾶσι, ἀλλ' ἀπὸ τῶν μόνον τοὺς ἀναγνώστας νὰ κρίνωσι τὴν εὐγενὴ συμπεριφορὰν τοῦ κόμητος.

(Ὁ μὴ Κόμης.) ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΓΕΝΝΑΤΑΣ.

Ἐτελέσθησαν τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἐν Κουρκουμελάτοις Λειβαθοῦς, οἱ γάμοι τοῦ κ. Βικεντίου Ῥαζῆ παντοπώλου μετὰ τῆς δεσποινίδος Παρθενόπης Δ. Βεργωτῆ. Εὐχόμεθα τὰ βέλτιστα.

Ὁμιλήσει αὐριον 8 μ. μ. ἐν τῷ Λαϊκῷ Ἀναγνωστηρίῳ ὁ καθηγητὴς κ. Ἀντώνιος Καλαύριος « περὶ ὠφελείας τοῦ φυτικοῦ βασιλείου. » Αἱ κυρίαι παρακαλοῦνται νὰ προσέλθωσιν ἐνωρίτερον.

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΦΕΙΟΝ ΜΑΤΑΡΑΓΚΑ

Εἰδοποιούμεν τὴν ἀξιότιμον πελατείαν μας, ὅτι παρελάβομεν ἐξ Εὐρώπης πλουσιωτάτην συλλογὴν θερινῶν ὑφασμάτων ὅλων τῶν εἰδῶν, ἀπαραμίλλου στερεότητος καὶ χρωματισμοῦ. Ἐνεκὸν δὲ τῆς ἐκπτώσεως τοῦ συναλλάγματος, ἐπρομηθεύθημεν ὑφάσματα τὰ ὁποῖα πρῶτην φορὰν ἔρχονται ἐνταῦθα.

Περὶ τῆς στερεᾶς καὶ καλλιτεχνικῆς ἐργασίας μας εἶναι περιττὴ πᾶσα σύστασις, διότι εἶναι πλέον ἢ γνωστὸν, ὅτι καταβάλλομεν πᾶσιν προσπάθειαν διὰ νὰ μένουν καθ' ὅλα εὐχαριστημένοι οἱ πελάται τοῦ ἐμπορορραφείου μας.

Εἰς τὸ παντοπωλεῖον ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΠΑΝΑ

Πωλοῦνται τὰ πεφημισμένα κονιάκ Τοῦλλ πρὸς 2, 60 ἢ φιάλη. Ὀλόκληρος δὲ δωδεκάς πρὸς 28 δραχ. Ἐπίσης ρομπόλα Τοῦλλ. (30 ἐτῶν) SHERRY TYPE, ἢ φιάλη πρὸς 2, 50 καὶ ἡ δωδεκάς 23, 50. Μαυροδάφνη PORTWINE TYPE εἰς τὰς αὐτὰς τιμὰς. Μοσχάτο 2, δρ. ἢ φιάλη καὶ 19 δρ. ἢ δωδεκάς.

ΑΜΠΕΛΙΝΗ Θ. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΥ

Τὸ μόνον ἀλάνθαστον φάρμακον κατὰ τῆς χολέρας καὶ τοῦ περικοσποῦ ἀποδειχθὲν διὰ μυρίων πειραμάτων ἀντικαθιστᾷ τελείως καὶ τὸ θεῖον καὶ τὸ βάντισμα καὶ ἀπαλλάσσει τοὺς κτηματίας καὶ γεωργοὺς ἀπὸ τὴν ὀχληρὰν καὶ ἀκατόρθωτον πολυλάκεις προετοιμασίαν τῆς βαντίσεως.

Ἡ ἀμπελινὴ τελειοποιηθεῖσα ἐφέτος οἰκονομεῖ σπουδαίως τὴν μέχρι τοῦδε γενομένην δαπάνην. Ἀπόδειξις αἱ ἐκθέσεις τῶν χημικῶν καὶ τὰ πιστοποιητικὰ τῶν ἀμπελοκτημόνων. Ἡ Κόρινθος, ἡ Αἰγία, λεία καὶ πλεῖστα μέρη τῆς ἀνατολῆς κατήγγησαν σχεδὸν τὸ θεῖον καὶ ὁλοσχερῶς τὸν χαλκὸν καὶ μεταχειρίζονται μόνον τὴν Ἀμπελινὴν.

Μὴ διστάζετε, ἀλλὰ δοκιμάσατε καὶ θὰ οἰκονομήσετε 100 τοῖς 100.

Εὐρίσκεται καὶ πωλεῖται εἰς τὸ ἐμπορικὸν κατάστημα τέως Γερασίμου Κοσμάτου, νῦν δὲ Κωνσταντίνου Μομφερράτου καὶ Σ.ας παρὰ τῶν ὁποίων ζητεῖτε τὰ πιστοποιητικὰ χημικῶν καὶ κτηματιῶν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΤΥΠΟΙΕΝ. Π. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ
ΔΕΜΟΖΗ ΚΑΤ' ΕΠΙΤΑΓΗΝ ΒΕΛΑΤΟΦΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ